

Prasība, kas celta 2014. gada 8. aprīlī – Mabrouk/Padome**(Lieta T-218/14)**

(2014/C 194/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Mohamed Marouen Ben Ali Bel Ben Mohamed Mabrouk* (Kartāga, Tunisija) (pārstāvji – *J. Farthouat, J. Mignard, N. Boulay*, advokāti, un *S. Crosby*, *Solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2014. gada 30. janvāra Lēmumu 2014/49/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2011/72/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV L 28, 38. lpp.), un Padomes 2014. gada 30. janvāra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 81/2014, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 101/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV L 28, 2. lpp.), ciktāl ar minēto lēmumu un regulu prasītājam tiek piemēroti ierobežojoši pasākumi, kas ietver līdzekļu iesaldēšanu ES, un
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, pieņemot apstrīdētos tiesību aktus, atbildētāja palīdz kriminālizmeklēšanā Tunisijā un līdz ar to rīkojos tiesas statusā krimināltiesību kontekstā un ka juridiskais pamats, uz kura balstās atbildētāja, proti, LESD 29. pants un LESD 215. panta 2. punkts nepiešķir kompetenci šādi rīkoties.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētie tiesību akti tika pieņemti, lai palīdzētu tiesu iestādēm Tunisijā, nevis to iemeslu dēļ, kas norādīti, lai pamatotu juridiskā pamata izvēli; līdz ar to ir pārkāpts juridiskais pamats.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota a) acīmredzama kļūda vērtējumā saistībā ar to, ka pastāv saikne starp prasītāja līdzekļiem ES un tiesas izmeklēšanu Tunisijā, b) acīmredzama kļūda vērtējumā saistībā ar apgalvojumu, ka apstrīdēto tiesību aktu operatīvajās daļās ir pamatota prasītāja vārda paturēšana to personu sarakstā, kuru līdzekļi ir iesaldēti, un c) acīmredzama kļūda vērtējumā saistībā ar faktisko pamatu, ar kuru atbildētāja paredz pamatot apstrīdētos tiesību aktus.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja tiesības uz aizstāvību un pamattiesības, proti: nevainīguma prezumpcija, tiesības iepazīties ar pierādījumiem, kurus atbildētāja izvirza pret prasītāju, tiesības tikt uzklausītam, tiesības uz procesuālo vienlīdzību, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, samērīguma princips un tiesības uz īpašumu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvota pienācīga pamatojuma nenorādīšana.